

לזכרה של אביבה

אשה בת 87 - בגיל הזה גיל פז (פז - 87)

לחשה: "עייפתי" ותוך לילה ויום נדמה.

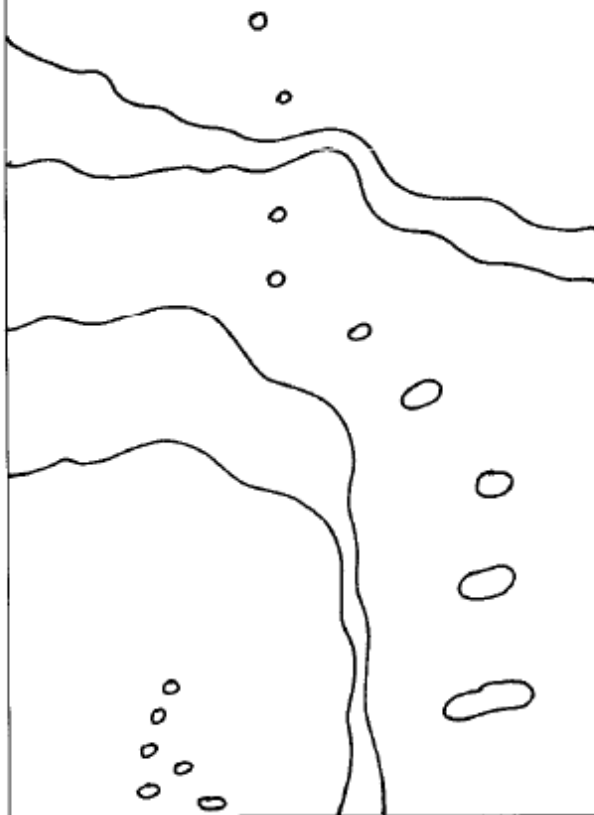
"אחרי החגים יתחדש הכל, יתחדשו וישבו ימי החול".

ואת כ"עוף החול" מוצאת לך נחמה וקרבה לאריה ניב ז"ל לימי החול, לערב חג - להתחדשות הפרטית שלכם - כזוג בגן העדן.

"נו, אביבה, וואס הערט זיך?" - שקט, דממה... ולא עוד.

עוד יסופר - יהי לעד !

שרהליה שרון

"אחרי החגים יתחדש הכל"...

לא עוד אביבה. נגמרה ההתחדשות שלך לאור זריחת השמש, מתחילה תקופת הנצח - לילות שלוה, ימי גן-עדן.

אביבה עכשיו מרוצה, כל-כך רצתה "להיכנס לתור", שלא ישכחו אותה, שתגיע צלולה, שלא יכאב יותר.

את רואה ? הוא לא שוכח, לא שכח אותך אביבה - איך אפשר בכלל אותך לשכוח ?

המטפלת בהא הידיעה, של נערים ונערות שהגיעו לקיבוץ ללא הורים. המטפלת שהיתה דוגמא ומופת לשעות שמעבר לזמן שאין לו מחוגים ומנוחה.

ואח"כ סרגה לנו כנפיים כאלה חמות שנוכל לעוף גם בחורף, מין "שליקים" כאלה, ואח"כ עוד הגיעה ל"לוג", עם כל הותיקות ודחפה את עצמה עם קלנועית, עם הליכון.

ובכל אפשרות היתה חוזרת הביתה, לחדר הספון ריחות משפחה, משפחת מוינה, משפחת בושניק, משפחת אבנר והכל סביב עם נכדים ונכדות גדולים כאלה, גיגיים לפעמים, ואח"כ נינים ונינות נבונים כאלה, גם בכפר-סבא, גם בכנרת, ורצתה עוד. ויהיו עוד, אבל את תצחקי אליהם משם.

אביבה היתה צרכנית תרבות גדולה, לכל אירוע, מסיבה, חופעה, הרצאה, קונצרט, חגיגות, אביבה עם ה"שליק" בשורה הראשונה ושואלת: "נו, וואס הערט זיך?". עכשיו כבר לא נשמע וגם לא מה נשמע. עכשיו שקט לך, ימי מרגוע, והבנות שלך מירהליה ורוחליה והבן אבנר והחתנים שלך והכלה וכל המשפחה הגדולה, משפחת ניב, תמיד תזכור רק לטובה,

את סבתא אביבה

אמא אביבה

דודה אביבה